

Sygn. akt II K 36/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2020 roku

Sąd Rejonowy w Nowym Sączu, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: **Sędzia Wojciech Langer**

Protokolant: **Katarzyna Lorek**

po rozpoznaniu w dniu 02 marca 2020 roku

sprawy **M. M. (1)**

syna A. i J. z domu N.

urodzonego (...) w N.

oskarżonego o to, że:

W dniu 11 maja 2017 roku w miejscowości C. rejonu (...) kierował groźby pozbawienia życia i uszkodzenia mienia wobec M. N. i K. Z., które to wzbudziły w zagrożonych uzasadnioną okolicznościami obawę spełnienia

tj. o przestępstwo z art. 190 § 1 kk

I. uniewinnia oskarżonego i kosztami procesu obciąża Skarb Państwa;

II. na podstawie art. 632 pkt 2 kpk zasądza od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego M. M. (1) kwotę 1.200 (jeden tysiąc dwieście) złotych, tytułem zwrotu kosztów związanych z ustanowieniem obrońcy w sprawie.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 36/18	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i			

o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1.USTALENIE FAKTÓW			
o.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	M. M. (1)	w dniu 11 maja 2017 roku w miejscowości C. rejonu (...) kierował groźby pozbawienia życia wobec M. N. i K. Z., które to wzbudziły w zagrożonych uzasadnioną okolicznościami obawę ich spełnienia	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
przyjazd oskarżonego M. M. (1) w dniu 11 maja 2017 roku pod posesję należącą M. Z. (poprzednio N.), zlokalizowaną przy ul. (...) w C. i wykonanie z wnętrza jego pojazdu zdjęć ww. posesji	wyjaśnienia oskarżonego M. M. (1)	23-24, 228-229	
zeznania J. M.	35, 234		
zeznania K. T. (1)	12, 246		

dokumentacja fotograficzna	43, 245		
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	M. M. (1)	w dniu 11 maja 2017 roku w miejscowości C. rejonu (...) kierował groźby pozbawienia życia wobec M. N. i K. Z., które to wzbudziły w zagrożonych uzasadnioną okolicznościami obawę ich spełnienia	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
kierowanie przez oskarżonego M. M. (1) w dniu 11 maja 2017 roku gróźb pozbawienia życia i zdrowia wobec M. Z. (poprzednio N.) i K. Z.	wyjaśnienia oskarżonego M. M. (1)	23-24, 228-229	
zeznania J. M.	35, 234		
zeznania M. Z. (poprzednio N.)	1-2, 229-230		
zeznania K. T. (1)	12, 246		
zeznania K. Z.	9, 229		
1.OCena DOWOdów			

0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1	wyjaśnienia oskarżonego M. M. (1)	<p>Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie w jakim nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu oraz opisał przebieg zdarzenia objętego aktem oskarżenia, oskarżony od początku przyznawał, że w inkryminowanym czasie co prawda był pod posesją pokrzywdzonych, ale jedynie w celu zrobienia - bez wychodzenia z własnego samochodu - zdjęć ruchomości (samochodów) znajdujących się na ww. posesji.</p> <p>Oskarżony podkreślał, że zdjęcia wykonał na potrzeby sprawy cywilnej, aby udowodnić, że K. Z. posiada majątek (3 samochody) a zatem nie należy się mu pełnomocnik z urzędu w tamtejszej sprawie.</p> <p>M. M. (1) kategorycznie podkreślał, że podczas całego zajścia nie wychodził z pojazdu, przed domem znajdował się tylko K. T. (1), który zapytał o powód robienia zdjęć, po wymianie dwóch zdań odjechał stamtąd,</p>	

		<p>oskarżony zaprzeczał aby by w zdarzeniu uczestniczyła M. Z. (N.), a tym bardziej by wypowiadał jakiegokolwiek groźby wobec niej czy K. Z., Dodał, że podczas całego zajścia towarzyszyła mu żona, która siedziała na tylnej kanapie w samochodzie.</p> <p>Wyjaśnienia te były kategoriyczne, pozbawione luk czy niedomówień, ponadto korespondują z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym a zwłaszcza zeznaniami J. M., protokołem rozprawy w sprawie o sygn. I C k. 83 i dokumentacją fotograficzną (bezsprzecznie wykonaną z samochodu) – tworząc z nim spójną całość.</p>
zeznania J. M.	<p>Wypowiedzi ocenianego świadka miały charakter wyważony i chłodny, pomimo, że świadek jest osobą najbliższą dla oskarżonego (jego żoną) przedstawiła fakty zwięźle, spójnie, relacja nie zawiera luk, niespójności. Protokół z rozprawy Sądu Rejonowego w (...) o sygn. (...) z daty 11 maja 2017 roku jednoznacznie dowodzi, że J. M. uczestniczyła w rozprawie z powództwa jej męża (vide: s. 83) - a tym samym biorąc pod uwagę, że "zajście" miało miejsce w krótkim czasie od zakończenia rozprawy, nie</p>	

	<p>znalazł Sąd przesłanek w oparciu o które należałoby jej nie dać wiary co do tego, że obserwowała zajście z tylnego siedzenia pojazdu.</p>	
<p>zeznania K. T. (1)</p>	<p>Sąd dał wiarę zeznaniom K. T. (1) tylko w niewielkim marginalnym zakresie w jakim potwierdził, że inkryminowanego dnia oskarżony przyjechał pod posesję M. Z. (N.) i z wnętrza pojazdu robił zdjęcia posesji, oraz w tym fragmencie gdzie wskazywał, że zwrócił oskarżonemu uwagę o robienia zdjęć, wskazane fragmenty zeznań znajdują oparcie w zgromadzonym w aktach sprawy materiale dowodowym i nie zawierają rozbieżności.</p>	
<p>dokumentacja fotograficzna</p>	<p>Brak podstaw do kwestionowania waloru ich prawdziwości czy to pod względem merytorycznym czy formalnym, nie czyniły też tego strony postępowania.</p> <p>Obiektywny dowód potwierdzający, że oskarżony wykonał zdjęcia nie opuszczając swojego pojazdu.</p>	
<p><i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>		

Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	zeznania M. Z. (N.) zeznania K. T. (1) zeznania K. Z.	<p>W ocenie Sądu zaprezentowany przez M. Z. (N.), K. T. (1) i K. Z. przebieg inkryminowanego zdarzenia został stworzony w przeważającej części na potrzeby niniejszego postępowania.</p> <p>Odmawiając wiary zeznaniom ww. świadków w zakresie przebiegu krytycznego zdarzenia – Sąd miał na uwadze to, że w kluczowych i najistotniejszych fragmentach posiadają spore rozbieżności, momentami wzajemnie się wykluczające. Zeznania wyraźnie "ewoluowały" w zależności od etapu postępowania.</p> <p>Opisy zajścia prezentowane przez świadków w krytycznym jego momencie są oszczędne, fragmentaryczne.</p> <p>Zarówno K. T. (1) jak i M. Z. nie byli w stanie wskazać w którym miejscu na posesji stał oskarżony, wypowiadając rzekome groźby. Rozbieżnie ale też i wewnętrznie niespójnie opisywali, w którym momencie zdarzenia M. Z. pojawiła się na posesji, jak się zachowywała, kiedy go opuściła.</p> <p>I tak M. Z. opisując to zdarzenie w postępowaniu</p>	

przygotowawczym wskazywała, że gdy wyszła przed dom z posiłkiem dla K. T. (1) pod dom przyjechał oskarżony, który z wnętrza samochodu robił zdjęcia posesji. T. podszedł do niego i zwrócił mu uwagę. Dopiero po chwili oskarżony wyszedł z pojazdu i zaczął grozić jej i K., że ich zniszczy oraz spali im wszystko. Z kolei przed sądem świadek (wewnętrznie sprzecznie) zeznała, że kiedy wyszła przed dom z kanapkami oskarżony już był na placu i zaczął się jej odgrażać. O tym, że oskarżony robił zdjęcia dowiedziała się później od T.. Nie widziała czy T. zbliżał się do samochodu oskarżonego. Po odczytaniu zeznań z postępowania przygotowawczego zeznała, że przypomniało się jej, że była już na placu kiedy podjechał oskarżony. Stała koło T..

Trzeba w tym miejscu podkreślić, że gdyby świadek była w momencie przyjazdu oskarżonego pod posesję to niewątpliwie została by sfotografowana przez oskarżonego. Tymczasem na wykonanej przez oskarżonego fotografii na placu widać tylko K. T. (1).

Z kolei K. T. (1) w postępowaniu przygotowawczym opisując to zdarzenie podał, że czyścił i malował

słupki ogrodzeniowe, kiedy to nagle pod posesję podjechał znany mu z widzenia M. M. (1). Mężczyzna z samochodu robił zdjęcia placu przed domem. Podeszedł do niego pytając o cel takiego działania. Usłyszał odpowiedź: "bo lubię". Świadek widząc, że dalsza rozmowa nie ma sensu powrócił do swoich czynności. Wtedy oskarżony wyszedł z samochodu i wszedł na posesję. Równocześnie na placu pojawiła się M. Z. z kanapkami. Oskarżony groził jej że zniszczy ją i jej faceta oraz że wszystko spali, a potem wszedł do samochodu i odjechał.

Przed sądem zeznał lakonicznie, że była taka sytuacja, że oskarżony przyjechał, wysiadł z samochodu o coś tam się odgrażał, było coś na temat spalenia domu. Wtedy na plac przyszła M. Z. z kanapkami. Pokrzywdzona była roztrzęsiona, pobiegła do domu. Nie szło się z nią dogadać. Po okazaniu fotografii z k. 43 zeznał, że jest to moment kiedy zbliżał się do oskarżonego. Nie umiał wskazać gdzie w tym czasie była pokrzywdzona. wyraził przypuszczenie, że stała jakieś 2 metry od niego.

Podsumowując zeznania K. T. (1) i M. Z. są niespójne, momentami

wzajemnie się wykluczają, nie znajdują również oparcia w żadnym obiektywnym materiale dowodowym ani zasadach logiki – tym samym nie mogły być podstawą czynionych przez Sąd ustaleń faktycznych.

Walurowi wiarygodności odmówiono również relacji K. Z.. W pierwszej kolejności wymieniony nie był uczestnikiem zdarzenia, więc wszystko co zeznał o jego przebiegu było kontynuacją relacji K. T. (1) bądź M. Z..

Ponadto Sąd spostrzegł, że zeznania K. Z. jak i M. Z. nie pokrywały się w zakresie tego jak dowiedział się o zdarzeniu.

M. Z. w postępowaniu przygotowawczym relacjonowała, że nie miała pojęcia kim jest oskarżony i dopiero po zdarzeniu K. T. (1) uświadomił ją z kim miała do czynienia. Była tym wszystkim zdenerwowana i roztrzęsiona dlatego położyła się do łóżka. Gdy K. powrócił do domu opowiedziała mu o tym zdarzeniu. Zeznania te nie współgrają z wersją K. Z., który w postępowaniu przygotowawczym zeznał, że o zdarzeniu został poinformowany telefonicznie przez M.. Na rozprawie M. Z. zmodyfikowała swoje zeznania podając, że tuż po zdarzeniu zadzwoniła

zdenerwowana do K.. Przy czym najpierw podała, że T. poinformował ją kim był oskarżony. W dalszej części zeznań odpowiadając na pytania obrońcy zeznała z kolei, że poinformowała męża (telefonicznie), że ktoś przyjechał na plac i się odgraża. Dopiero jak mąż (K.) przyjechał on zorientował, że był to M..

Reasumując sposób opisywania przez w/w osoby inkryminowanego zdarzenia (niespójny, chaotyczny, wewnętrznie sprzeczny, nielogiczny) wskazuje, że ich treść mogła zostać uzgodniona (i to nieudolnie) na potrzeby toczącego się postępowania sądowego. Dodatkowo biorąc pod uwagę istniejący konflikt między oskarżonym M. M. (1) i K. Z. - Sąd nie miał wątpliwości, że niniejsze oskarżenie mogło być formą zemsty ze strony K. Z.. Nie można bowiem tracić z pola widzenia, że wymieniony w przeszłości dotkliwie zranił M. M. (1) siekierą w twarz. Dodatkowo w dacie czynu toczyło się postępowanie cywilne z powództwa M. M. (1) wobec K. Z. o zwrot kosztów leczenia jak i odszkodowanie. K. Z. mógł zatem wykorzystać fakt robienia zdjęć posesji przez oskarżonego na potrzeby fałszywego oskarżenia. Bez wątpienia miał ku temu motywację.

zeznania T. D.	nie posiadał wiedzy w zakresie zdarzeń objętych aktem oskarżenia		
1.2.1	wyjaśnienia oskarżonego M. M. (1)	<p>Kategorycznie, stanowczo i spójnie wskazywali, że powodem przyjazdu pod posesję pokrzywdzonych było wykonanie zdjęć ich bez wychodzenia z pojazdu.</p> <p>Zaprzeczyli aby w tym czasie padły z ich strony jakiejkolwiek groźby karalne zarówno w stosunku do K. Z. jak i jego obecnej żony M. Z..</p> <p>Oskarżony i świadek J. M. na każdym etapie postępowania niezmiennie wskazywali że na posesji był tylko ok. 30 letni mężczyzna, nie było tam żadnej kobiety.</p>	
zeznania J. M.			
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięciaz wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie	I	M. M. (1)
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
W przedmiotowej sprawie zgromadzony w aktach sprawy materiał dowodowy nie dostarczył podstaw dla przypisania oskarżonym M. M. (1) sprawstwa i zwinienia w ramach czynu			

zarzucanego mu w akcie oskarżenia.

Podkreślić należy, że w toku niniejszego postępowania niewątpliwie ustalono, że oskarżony M. M. (1) w godzinach wczesno popołudniowych 11 maja 2017 roku przyjechał pod posesję M. Z. i K. Z. i z wnętrza swojego samochodu zrobił zdjęcia placu przed domem. Na fotografii uwiecznił przebywającego tam wówczas K. T. (1). Oskarżony logicznie, spójnie i kategorycznie wyjaśnił jaki był cel wizyty pod domem państwa Z., co znalazło potwierdzenie nie tylko w zeznaniach jego żony J. M., która przebywała podczas całego zajścia na tylnym siedzeniu samochodu, ale też w treści protokołu rozprawy cywilnej o sygn. (...) (datowanego na dzień 11 maja 2017 r). Wobec powyższego Sąd nie znalazł podstaw, by zakwestionować wiarygodność wyjaśnień oskarżonego, gdyż stanowiły one spójną całość.

W przedmiotowej sprawie zgromadzony materiał dowodowy, w części uznanej za wiarygodną, nie pozwolił natomiast na kategoryczne i pewne ustalenie, że M. M. (1) wszedł na fotografowaną posesję i tam groził M. Z. i nieobecnemu K.

<p>Z. pozbawianiem życia i spaleniem dobytku.</p> <p>Uniewinnienie M. M. (1) od zarzutu z art.190 § 1 kk nastąpiło na podstawie art.414 § 1 kpk w zw. z art.17 § 1 pkt 1 kpk wobec stwierdzenia, że oskarżony nie popełnił zarzuczonego mu czynu. W sprawie brak jest jednoznacznych dowodów potwierdzających sprawstwo. Zeznania pokrzywdzonych M. Z., K. Z. i rzekomego świadka gróźb K. T. (1), wobec wynikających z nich szeregu rozbieżności i niespójności, nie mogą stanowić podstawy skazania.</p>			
<p>1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>1.Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU</p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>
<p>1.inne zagadnienia</p>			

<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>1.Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>I</p>	<p>wobec uniewinnienia oskarżonego kosztami procesu obciążono Skarb Państwa</p>	
<p>II</p>	<p>Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz M. M. (1) kwotę 1200 złotych tytułem zwrotu kosztów korzystania z pomocy prawnej obrońcy</p>	
<p>1.Podpis</p>		